A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 222 Subject Religion

Name of MSS ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ

Author ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਟੇਰ

Period 1947 Vikrami (1890 ਈ) Folios 34

Script Punjabi (Gurmukhi) Source Prithipal Singh, Amritsar

Missing Folios

Panj. Ms.
8P1

S634

222-Ms.

ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ॥ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
ਲੇਖਕ, ਰੋਪੜ ਮੇ ਸਸ਼ਤਾਕਰਾਏ ਵਾਸੇ:
੧੧ ਸਿਤੰਬਰ ੧੮੯੦ ਈ॰, ੧੯੪੭
ਬਿ॰, ੪੨੨ ਨਾ॰ ਸ਼ਾ॰ ਲਿ॰
੩੨ ਪਤਰੇ ॥ ਲ॰ ੩॰ ੭ ਪੰ॰ ਮ੍ਹ॰ ਮ੍ਹ॰

ਹ॰ ਲੇ॰

ਮਾਨ ਕਾਇਸਥ ਮੁਸ਼ਤਾਕਰਾਇ ਪਾਠੀ

ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ।

بقلم داس سن داس نہال کہ نیب ٹیش قصبہ روپڑ ضلع انبالہ

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸਲੋਕਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥
ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰਨੀਰਸਨਾਊਪਰਿਰਾਮੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸ
ਗਲਭਗਤਤਾਕੋਸੁਖੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥੧॥ਕਬੀਰਮੇਰੀਜਾਤਿਕਉਸ
ਭੁਕੋਹਸਨੇਹਾਰੁ॥ਬਲਿਹਾਰੀਇਸਜਾਤਿਕਉਜਿਹਜਪਿਓਸਿਰ
ਜਨਹਾਰੁ॥੨॥ਕਬੀਰਡਗਮਗਕਿਆਕਰਹਿਕਹਾਡੁਲਾਵਹਿਜੀ
ਉ॥ਸਰਬਸੂਖਕੋਨਾਇਕੋਰਾਮਨਾਮਰਸੁਪੀਉ॥੩॥ਕਬੀਰਕੰਚ

ਨਰਕੇਭੀਤਰਲਬਨੋਤੂੰਪਾਰਿਲਾਲਨਜਛੂਤੂੰ॥ਦੀਸਾਹੋਦਾਪੇਕਾਨਜੋਤੂੰ
ਜੇਹਮਅਨਨਾਹੀਨਾਤੂੰ॥੪੮॥ਕਬੀਰਐਸਾਏਕੁਆਧਕੋਜੀਵਤ
ਮਿਤਕਹੋਇ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਕੈਗੁਨਰਵੈਜਤਪੇਖਉਤਤਸੋਇ॥
੪੯॥ਕਬੀਰਜਾਦਿਨਹਉਮੂਆਪਾਛੈਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਮੋ
ਹਿਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਸੰਗੀਭਜਹਿਗੁਬਿੰਦ॥੫੦॥ਕ
ਬੀਰਸਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਭਲੋਸਭੁਕੋਇ॥ਜਿਨਿਐ
ਸਾਕਰਿਬੂਝਿਆਮੀਤਹਮਾਰਾਸੋਇ॥੫੧॥ਕਬੀਰਆਈਮੁ

ਵੇਪਾਰੀਆਨੇਕਕਰੇਕਰਤੇਸਾ।ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਆਪਨੇਉਨ ੨
ਕੀਨੋਆਦੇਸ॥੮॥ਕਬੀਰਸੰਗੀਆਗੀਏਜੋਹਮੂੰਏਸੁਖੋ
ਇਆ॥ਭੁਲੇਭੁਲਸਭੁਕਰਕਹੈਬੁਰੋਨਆਨੋਕੋਇ॥੯॥ਕਬੀ
ਰਸਾਤੀਹੋਵੰਤਿਕਾਗੀਆਂਕਾਰਿਛੂਤ੍ਰੇਜੋਤਾਲੋਛਾਹੇਛੁਠਧਾ
ਵਤੋਸਿਰਜਾਇਆਰੇਭਗਦੀਤਾ॥੧੦॥ਕਬੀਰਚੰਦਨਕਾਬਿਰ
ਵਾਭਲਾਬੇੜ੍ਹਿਓਢਾਕਪਲਾਸਾ॥ਓਹਭੀਚੰਦਨਹੋਇਰਹੇਬਸੇ
ਜੁਚੰਦਨਪਾਸ॥੧੧॥ਕਬੀਰਬਾਂਸਬਡਾਈਬੂਡਿਆਇਉ

ਮਤਡੂਬੋਹੋਕੋਇ॥ਚੰਦਨਕੈਨਿਕਟੇਬਸੈਬਾਸਸੁਗੰਧਨਹੋ
ਇ॥੧੨॥ਕਬੀਰਦੀਨਗਵਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਾਲੀ
ਸਾਥ॥ਪਾਂਇਕੁਹਾੜਾਮਾਰਿਆਗਾਫਲਅਪਨੈਹਾਥ॥੧੩॥
ਕਬੀਰਜਹਜਹਹਉਫਿਰਿਓਕਉਤਕਠਾਓਠਾਇ॥
ਇਕਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਊਜਰਮੇਰੈਭਾਇ॥੧੪॥ਕਬੀਰਸੰ
ਤਨਕੀਝੁਗੀਆਭਲੀਭਠਕੁਸਤੀਗਾਉ॥ਆਗਲਗੋਤਿ
ਹਧੌਲਹਰਿਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਾਉ॥੧੫॥ਕਬੀਰਸੰਤਮੂ

ਏਕਿਆਰੋਈਐਜੋਅਪਨੇਗ੍ਰਿਹਜਾਇਰੋਵਹੁਸਾਕਤ ੩
ਬਾਪੁਰੇਜੋਹਾਟੈਹਾਟਿਬਿਕਾਇ॥੧੬॥ਕਬੀਰਸਾਕਤਐ
ਸਾਹੈਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਨਾਕੋਨੇਬੈਠੇਖਾਈਐਪਰਗਟ
ਹੋਇਨਿਦਾਨ॥੧੭॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨਝਕੋਲ
ਨਹਾਰਾਸੰਤਹੁਮਾਖਨਖਾਇਆਛਾਛਪੀਐਸੰਸਾਰਾ॥੧੮
॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨਵਹੈਹਿਵਧਾਰਾ॥ਜਿਨਬਿਲੋ
ਇਆਤਿਨਿਖਾਇਆਅਵਰਬਿਲੋਵਨਹਾਰਾ॥੧੯॥ਕ

ਬੀਰਮਾਇਆਚੋਰਟੀਮੁਸਿਮੁਸਿਲਾਵੈਹਾਟਿ॥ਏਕੁਕਬੀਰ
ਨਾਮੁਸੈਜਿਨਿਕੀਨੀਬਾਰਹਬਾਟ॥੨੦॥ਕਬੀਰਸੂਖੁਨਏਂਹ
ਜੁਗਿਕਰਹਿਜੁਬਹੁਤੈਮੀਤ॥ਜੋਚਿਤੁਰਾਖਹਿਏਕਸਿਉ
ਤੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿਨੀਤ॥੨੧॥ਕਬੀਰਜਿਸੁਮਰਨੇਤੇਜਗੁਡਰੈ
ਮੇਰੇਮਨਿਆਨੰਦੁ॥ਮਰਨੇਹੀਤੇਪਾਈਐਪੂਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨੨
॥ਰਾਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਕੈਕਬੀਰਾਗਾਂਠਿਨਖੋਲ੍ਹ॥ਨਹੀਪਟਣੁ
ਨਹੀਪਾਰਖੂਨਹੀਗਾਹਕੁਨਹੀਮੋਲੁ॥੨੩॥ਕਬੀਰਤਾਸਿਉ

ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਜੋਕੋਠਕੂਰਰਾਆ॥ਪੰਡਤਰਾਜੇਭੂਪਤੀਆਵਹਿ ੪
ਕਉਨੇਕਾਆ॥੨੪॥ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਿਇਕਾਸਿਉਕੀਏਆਨਦੁ
ਬਿਧਾਜਾਇ॥ਭਾਵੈਲਾਂਬੇਕੇਸਕਰਭਾਵੈਘਰਰਿਮੁਡਾਇ॥
੨੫॥ਕਬੀਰਜਗੁਕਾਜਲਕੀਕੋਠੜੀਅੰਧਪਰੇਤਿਸੁਮਾਹਿ
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਪੈਸਿਜੁਨੀਕਸਿਜਾਹਿ॥੨੬॥
ਕਬੀਰਇਹੁਤਨਜਾਇਗਾਸਕਹੁਤਲੇਹੁਬਹੋਰਿ॥ਨਾਂਗੇਪ
ਵਹੁਤੇਗਏਜਿਨਕੇਲਾਖਕਰੋਰਿ॥੨੭॥ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁ

ਜਾਇਗਾ ਕਵਨੈ ਮਾਗਰਿ ਲਾਇ ॥ ਕੈਸੀ ਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧ ਕੀ ਕੈਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨੮॥ ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੂਆ ਮਰ ਭੀ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਇ ॥ ਐਸੇ ਮਰਨੇ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੯॥ ਕਬੀਰ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਹੋਇ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਬਨ ਫਲ ਪਾਕੇ ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗੈਹਿ ਡਾਰਿ ॥੩੦॥ ਕਬੀਰਾ ਤੂਹੀ ਕਬੀਰੁ ਤੂੰ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ਕਬੀਰੁ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨ ਤਬ ਪਾਈਐ ਜਉ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਰੀਰ ॥੩੧॥ ਕਬੀਰ ਝੰਖ

ਨਛੂਟੀਐਤੂਮਰੋਕਾਹਿਨਹੋਇ॥ਕਰਮਕਰੀਅਸੁਕਾਰਿਰਹੇਐ ੫
ਟਨਸਕੈਕੋਇ॥੩੨॥ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਰਾਮਕੀਝੂਠਾਟਿਕੈਨਕੋ
ਇ॥ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੋਮਰਿਜੀਵਾਹੋਇ॥੩੩॥ਕਬੀਰ
ਊਜਲਪਹਿਰਹਿਕਾਪਰੇਪਾਨਸੁਪਾਰੀਖਾਹਿ॥ਏਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾ
ਮਬਿਨਬਾਂਧੇਜਮਪੁਰਜਾਹਿ॥੩੪॥ਕਬੀਰਬੇੜਾਜਰਜਰਾ
ਫੂਟੇਛੇਕਹਜਾਰ॥ਹਰੂਏਹਰੂਏਤਰਿਗਏਬੂਡੇਜਿਨਸਿਰ
ਭਾਰ॥੩੫॥ਕਬੀਰਹਾਡਜਰੇਜਿਅਲਾਕਰੀਕੇਸਜਰੈਜਿਅ

ਧਾਸਾ॥ਇਹੁਜਗੁਜਰਤਾਦੇਖਕੈਭੁਇਕਬੀਰਿਉਦਾਸਾ॥੩੬

॥ਕਬੀਰਗਰਬਨਕੀਜੀਐਚਾਮਲਪੇਟੇਹਾਡ॥ਹੈਵਰਊਪਰਿ

ਛਤ੍ਰਤਤਤੇਫਿਨਧਰਨੀਗਾਡ॥੩੭॥ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀ

ਜੀਐਊਚੇਦੇਖਅਵਾਸਾ॥ਆਜਕਾਲ੍ਹਭੁਇਲੇਟਣਾਊਪ

ਰਿਜਮੈਘਾਸਾ॥੩੮॥ਕਬੀਰਗਰਬਨਕੀਜੀਐਰੰਕਨਹਸੀਐ

ਕੋਇ॥ਅਜਹੁਸੁਨਾਉਸਮੁੰਦ੍ਰਮਹਿਕਿਆਜਾਨਉਕਿਆਹੋ

ਇ॥੩੯॥ਕਬੀਰਗਰਬਨਕੀਜੀਐਦੇਹੀਦੇਖਸੁਰੰਗ॥

ਆਜੁਕਾਲਤਜਿਜਾਹੁਗੇਜਿਉਕਾਚੁਗੀਭੁਯੰਗਾ॥੪੦॥ਕ ੬
ਬੀਰਲੂਟਨਾਹੈਤੌਲੂਟਲੈਰਾਮਨਾਮਕੀਲੂਟਾ॥ਫਿਰਿਪਾਛੈ
ਪਛੁਤਾਹੁਗੇਪ੍ਰਾਨਜਾਹਿਗੇਛੂਟਾ॥੪੧॥ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਈਨ
ਜਨਮਿਓਅਪਨੇਘਰਲਾਵੈਆਗਿ॥ਪਾਚਉਲਰਕਾਜਾਰ
ਕੈਰਾਮਸਨਾਮਲਿਵਲਾਗਿ॥੪੨॥ਕੋਹੈਲੜਕਾਬੇਚਈਲ
ੜਕੀਬੇਚੈਕੋਇ॥ਸਾਂਝਾਕਰੈਕਬੀਰਸਿਉਹਰਿਸਿਉਬਨਜ
ਕਰੇਇ॥੪੩॥ਕਬੀਰਇਹੁਚੇਤਾਵਨੀਮਤਸਹਸਾਰਹਿਜ

ਇਆਪਾਛੈਭੋਗਜੁਭੋਗਵੈਤੌਨਰਕੌਗੁਹਝਲੈਖਾਇਆ॥੪੪॥ਕਬੀ
ਰਮੈਜਾਨਿਓਪਾੜਿਬੋਭਲੋਪੜਬੇਸਿਉਭਲਜੋਗ॥ਭਗਤਿ
ਨਛਾਡਉਰਾਮਕੀਭਾਵੈਨਿੰਦਉਲੋਗ॥੪੫॥ਕਬੀਰਲੋਗ
ਕਿਨਿੰਦੈਬਪੁੜਾਜਿਹਮਨਿਨਾਹੀਗਿਆਨੁ॥ਰਾਮਕਬੀਰ
ਰਵਿਰਹੇਅਵਰਤਜੇਸਭਕਾਮ॥੪੬॥ਕਬੀਰਪਰਦੇਸੀ
ਕੈਘਾਘਰੈਚਹੁਦਿਸਲਾਗੀਆਗਿ॥ਖਿੰਥਜਲਕੋਇਲਾਭ
ਈਤਾਗੇਆਂਚਨਲਾਗਿ॥੪੭॥ਕਬੀਰਖਿੰਥਾਜਲਕੋਇ

ਛਾਡੈ ਨੀ ਖਾਪਾ ਛੂਟ ਅਛੂਟਾ ਜੋਗੀ ਖਪਤਾ ਏ ਨਿਰਭਿਆਸ ੧
ਨਰਹੀ ਰਹੀ ਬਿਭੂਤਾ ॥੪੮॥ ਕਬੀਰ ਸੋਭੈ ਜਨਮ ਆਛਾ ਕੀ ਦੇ
ਦ੍ਰਿਗ ਮੋਨਿਰਜਾਨਾ ਹੂ ਟੋਪ ਪਰੇ ਨ ਛੂਟਸਾਂ ਹਿ ਫਿਰ ਕਾਰਿਸ
ਮੁੰਦ੍ਰ ਸਮਾਲਾ ॥੪੯॥ ਕਬੀਰ ਸਮੁੰਦ ਨ ਛੋਡੀਐ ਜਉ ਅਤਿ ਖਾ
ਰੋ ਹੋਇ ॥ ਪੋਖਰਿ ਪੋਖਰਿ ਢੂਢਤੇ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿ ਹੈ ਕੋਇ ॥੫੦॥ ਕ
ਬੀਰ ਨਿਗੁਸਾਂਏਂ ਬਹਿ ਗਏ ਥਾਂਘੀ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਦੀਨ ਗਰੀ
ਬੀ ਆਪਣੀ ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੫੧॥ ਬੈਸਨੋ ਕੀ ਕੂਕਰ ਕਬੀਰ

ਭਲੀਸਾਕਤਕੀਬੁਰੀਮਾਇ॥ਓਹੁਨਿਤਸੁਨੈਹਰਿਨਾਮਜ
ਸੁਉਹੁਪਾਪਬਿਸਾਹਨਜਾਇ॥੫੨॥ਕਬੀਰਹਰਨਾਦੂਬਰਾਇ
ਹੁਹਰੀਆਰਾਤਾਲੁ॥ਲਾਖਅਹੇਰੀਏਕੁਜੀਉਕੇਤਾਬੰਚਉ
ਕਾਲੁ॥੫੩॥ਕਬੀਰਗੰਗਾਤੀਰਜੁਘਰੁਕਰਹਿਪੀਵਹਿਨਿ
ਰਮਲਨੀਰੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਮੁਕਤਿਹੋਇਇਉਕਹਿ
ਰਮੇਕਬੀਰ॥੫੪॥ਕਬੀਰਮਨੁਨਿਰਮਲੁਭਇਆਜੈ
ਸਾਗੰਗਾਨੀਰੁ॥ਪਾਛੈਲਾਗੋਹਰਿਫਿਰੈਕਹਤਕਬੀਰਕ

ਬੀਰੁ ॥੫੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਅਰੀ ਚੂਨਾਂ ਊਜਲ ਭਾਇਆ ॥ ੮
ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੋਨਉ ਬਰਨ ਗਵਾਇ ॥੫੬॥ ਕ
ਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਰਤਨੁ ਹਰੈ ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਇ ॥
੫੭॥ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਰਾ ਰਾਈ ਦਸਏਂ ਭਾਇ
ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸੋ ਕਿਉ ਕੈ ਜਾਇ ॥੫੮
॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਮੁਕ

ਤਿਦੁਆਰਾਮੋਕਲਾਸਹਜੇਆਵਉਜਾਉ ॥੫੯॥ ਕਬੀਰਨਾ
ਮੁਹਿਛਾਨਿਨਛਾਪਰੀਨਾਮੁਹਿਘਰੁਨਹੀਗਾਉ ॥ ਮਤਿਹਰਿਪੂਛੈ
ਕਉਨੁਹੈਮੇਰੈਜਾਤਿਨਨਾਉ ॥੬੦॥ ਕਬੀਰਮੁਹਿਮਰਨੇਕਾਚ
ਉਹੈਮਰਉਤਹਰਿਕੈਦੁਆਰਿ ॥ ਮਤਿਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨੁਹੈਪਰਾਹਮ
ਾਰੈਬਾਰਾ ॥੬੧॥ ਕਬੀਰਨਾਹਮਕੀਆਨਕਰਹਿਗੇਨਾਕਰਿ
ਸਕੈਸਰੀਰਾ ॥ ਕਿਆਜਾਨਉਕਿਛੁਹਰਿਕੀਆਭਇਓ
ਕਬੀਰੁਕਬੀਰਾ ॥੬੨॥ ਕਬੀਰਸੁਪਨੇਹੂਬਰੜਾਇਕੈਜਿ

ਣਮੁਖਸਿਕਸੈਲਆਤਾਕੇਪਗਕੀਪਾਸਨਹੀਮੇਰੈਤੋਸਕੇਰਾ ੯
ਮੁ।।੬੩।।ਕਬੀਰਮਾਟੀਕੇਹਮਪੂਤਰੇਮਾਨਸਰਾਖਿਓਨਾਉ
।।ਚਾਰਦਿਵਸਕੇਪਾਹੁਨੇਬਡਬਡਰੂਧਹਿਠਾਉ।।੬੪।।ਕ
ਬੀਰਮਹਦੀਕਰਿਕੈਘਾਲਿਆਆਪੁਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ
ਤੈਸਹਿਬਾਤਨਪੂਛੀਐਕਬਹੂਨਲਾਈਪਾਇ।।੬੫।।
ਕਬੀਰਜਿਹਦਰਿਆਵਤਜਾਤਅਹੁਹਟਕੈਨਾਹੀਕੋ
ਇ।।ਸੋਦਰੁਕੈਸੇਛੋਡੀਐਜੋਦਰੁਐਸਾਹੋਇ।।੬੬।।ਕਬੀ

ਗਨੂਬਾਬਾਪੈਉਬਾਰਿਹਿਗੁਨਹੀਛਾਡਝਬਕਾਜਬਦੇਖਿਹਿਬੇੜਾਜਰਜਰਾ
ਤਬਉਤ੍ਰਪਰਹਿਫਰੱਕਾ।੬੭।ਕਬੀਰਪਾਪੀਭਗਤਿਨਭਾਵਈਹਰਿ
ਪੂਜਾਨਸੁਹਾਇ।ਮਾਖੀਚੰਦਨਪਰਹਰੈਜਹਾਬਿਗੰਧਤਹਜਾਇ।
੬੮।ਕਬੀਰਬੈਦਮੂਆਰੋਗੀਮੂਆਮੂਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ।ਏਕੁਕ
ਬੀਰਾਨਾਮੂਆਜਿਹਨਾਹੀਰੋਵਨਹਾਰੁ।੬੯।ਕਬੀਰਰਾਮੁ
ਨਾਧਿਆਇਓਮੋਟੀਲਾਗੀਖੋਰਿ।ਕਾਇਆਹਾਂਡੀਕਾਠਕੀਨਾ
ਓਹਚਰੈਬਹੋਰਿ।੭੦।ਕਬੀਰਐਸੀਹੋਇਪਰੀਮਨਕੋਭਾਵਤੁਕੀ

ਨਾਮਰਨੈਤੇਕਿਆਡਰਪਨਾਜਬਹਾਥਿਸਧਉਰਾਲੀਨਾ॥੭੧॥ਕਬੀ ੧੦
ਰਰਸਕੋਗਾਂਡੋਚੂਸੀਐਗੁਨਕਉਮਰੀਐਰੋਇ॥ਅਬਗੁਨੀਆਰੇ
ਮਾਨਸੈਭਲੋਨਕਹਿਹੈਕੋਇ॥੭੨॥ਕਬੀਰਗਾਗਰਜਲਭਰੀ
ਆਜਕਾਲਿਜੈਹੈਫੂਟਿ॥ਗੁਰੁਜੁਨਚੇਤਹਿਆਪਨੋਅਧਮਾਂਝਲੀ
ਜਹਿਗੇਲੂਟਿ॥੭੩॥ਕਬੀਰਕੂਕਰਰਾਮਕੋਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥ਗਲੇ
ਹਮਾਰੇਜੇਵਰੀਜਹਖਿੰਚੈਤਹਜਾਉ॥੭੪॥ਕਬੀਰਜਪਨੀ[illegible]
ਕਾਠਕੀਕਿਆਦਿਖਲਾਵਹਿਲੋਇ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮਨਚੇਤਹੀਇਹੁ

ਤਿਨ੍ਹ ਹੈ

ਜਪਨੀਕਿਆਹੋਇ॥੭੫॥ਕਬੀਰਬਿਰਹੁਭੁਯੰਗਮਮਨਿਬਸੈਮੰ
ਤੁਨਮਾਨੈਕੋਇ॥ਰਾਮਬਿਓਗੀਨਾਜੀਐਜੀਐਤਬਉਰਾਹੋਇ॥੭੬॥ਕਬੀ
ਰਪਾਰਸਚੰਦਨੈਤਿਨ੍ਹਹੈਏਕਸੁਗੰਧ॥ਤਿਹਮਿਲਿਤੇਊਊਤਮਭਏਲੋਹ
ਕਾਠਨਿਰਗੰਧ॥੭੭॥ਕਬੀਰਜਮਕਾਠੇਂਗਾਬੁਰਾਹੈਓਹੁਨਹੀਸਹਿਆ
ਜਾਇ॥ਏਕੁਜੋਸਾਧੂਮੋਹਿਮਿਲਿਓਤਿਨ੍ਹਲੀਆਅੰਚਲਿਲਾਇ
॥੭੮॥ਕਬੀਰਬੈਦੁਕਹੈਹਉਹੀਭਲਾਦਾਰੂਮੇਰੈਵਸਿ॥ਇਹਤਉ
ਬਸਤੁਗੁਪਾਲਕੀਜਬਭਾਵੈਲੇਇਖਸਿ॥੭੯॥ਕਬੀਰਨਉਬਤਆ

ਪਨੀ ਵਿਚ ਦਸ ਲੋਹੁ ਬਜਾਇ॥ ਨਦੀਨਾਵ ਸੰਜੋਗ ਜਿਉ ਬਿਛੁਰ ੧੧
ਅਮਿਲਤੈ ਆਇ॥੮੦॥ ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦਹਿ ਮਸੁ ਕਰਉ ਕਲਮਾਂ
ਕਰਉ ਬਨਰਾਇ॥ ਬਸੁਧਾ ਕਾਗਦੁ ਜਉ ਕਰਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਣ
ਕਬੀਰ
ਨ ਜਾਇ॥੮੧॥ ਜਾਤ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਗੋਪ
ਲਾ॥ ਰਮਈਆ ਕੰਠਿ ਮਿਲੁ ਚੂਕਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ॥੮੨॥ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ
ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਮੰਦਰੁ ਦੇਇ ਜਲਾਇ॥ ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕੇ ਮਾਰਕੈ
ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ॥੮੩॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਇਹੁ ਤਨ

ਦੇਹੈ ਭੂਕਾ ਅੰਧਾ ਲੋਗ ਨ ਜਾਨਈ ਗਤਿਓ ਕਬੀਰ ਭੂਕਾ ॥੮੪॥

॥ ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹ ਚੜ੍ਹੀ ਸੁਣਹੋ ਬੀਰ ਮਸਾਣਾ ॥

ਲੋਗ ਸਬਾਇਆ ਚਲਿ ਗਇਓ ਹਮ ਤੁਮ ਕਾਮ ਨਿਦਾਨ ॥੮੫॥

॥ ਕਬੀਰ ਮਨ ਪਖੀ ਭਇਓ ਉਡਿ ਉਡਿ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਜੋ

ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤੈਸੋ ਹੀ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥੮੬॥ ਕਬੀਰ

ਜਾ ਕੋ ਖੋਜਤੇ ਪਾਇਓ ਸੋਈ ਠੌਰ ॥ ਸੋਈ ਫਿਰਕੈ ਤੂ ਭਇਆ

ਜਾ ਕਉ ਕਹਿਤਾ ਔਰ ॥੮੭॥ ਕਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ

ਕੀਕੇਲੇਨਿਕਟਜੁਬੇਰਿ॥ਉਹੁਝੂਲੈਉਹੁਚੀਰੀਐਸਾਕਤ ੧੨
ਸੰਗੁਨਹੇਰਿ॥੮੮॥ਕਬੀਰਭਾਰਪਰਾਈਸਿਰਚਰੈਚਲਿਓ
ਚਾਹੈਬਾਟ॥ਅਪਨੇਭਾਰਹਿਨਾਡਰੈਆਗੈਅਉਘਟਘਾ
ਟ॥੮੯॥ਕਬੀਰਬਨਕੀਦਾਧੀਲਾਕਰੀਠਾਢੀਕਰੈਪੁਕਾ
ਰ॥ਮਤਬਸਪਰੈਲੁਹਾਰਕੈਜਾਰੈਦੂਜੀਵਾਰ॥੯੦॥ਕਬੀਰ
ਏਕਮਰੰਤੇਦੁਇਮੂਏਦੋਇਮਰੰਤੇਚਾਰ॥ਚਾਰਮਰੰਤੇਛਹੂਮੂ
ਏਚਾਰਪੁਰਖਦੋਇਨਾਰ॥੯੧॥ਦੇਖਦੇਖਜਗਢੂੰਢਿਆਕਹੂੰ ਕਬੀਰ

ਨਾਇਓਆਠੈਹਾ॥ਜਿਨਹਰਿਕਾਂਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਕਿਹਾਭੁਲਾਨੇਅੰ
ਗਾ॥੯੨॥ਕਬੀਰਸੰਗਤਕਰੀਐਸਾਧਕੀਅੰਤਕਰੈਨਿਰਬਾਹੁ॥
ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਜਾਤੇਹੋਇਬਿਨਾਹੁ॥੯੩॥ਕਬੀਰਜ
ਗਮਹਿਚੇਤਿਓਜਾਨਕੈਜਗਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਜਿਨਹਰਿਕ
ਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਬਾਦਹਿਜਨਮੇਆਇ॥੯੪॥ਕਬੀਰ[illegible]
[illegible]ਆਸਾਕਰੀਐਰਾਮਕੀਅਵਰੈਆਸਨਿਰਾਸ॥ਨਰਕਪਰ
ਹਿਤੇਮਾਨਈਜੋਹਰਿਨਾਮਉਦਾਸੁ॥੯੫॥ਕਬੀਰਸਿਖਸਾਖਾਬ

ਪੁਤੇ ਕੀ ਏਕੇ ਸੋ ਕੀਏ ਨਿਅੀਤਾ ॥ ਕਾਛੇ ਬੇਗਰਿ ਅਛਲੁ ਕਉ ਬੀਚੇ ੧੩
ਅਟਕਿ ਚੀਤਾ ॥੬੬॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ
ਰਾਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਧਰਉ ਸੋਈ ਮੁਰਿ ਮੁ
ਰਿ ਜਾਇ ॥੬੭॥ ਕਬੀਰ ਅਵਰਹ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿ
ਹੈ ਰੇਤੁ ॥ ਰਾਸਿ ਬਿਰਾਨੀ ਰਾਖਤੇ ਖਾਇਆ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ ॥੬੮॥
ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ਜਉ ਕੀ ਭੂਸੀ ਖਾਉ ॥ ਹੋਨਹਾਰ
ਸੋ ਹੋਇਹੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥੬੯॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ

ਕੀਏ ਦਿਨਾ ਦਿਨ ਦੂਨਾ ਹੋਤੁ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾਬਰੀ ਧੋਏ ਹੋਇ ਨ

ਸੇਤੁ ॥੧੦੦॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮੂੰਡਿਆ ਨਹੀ ਕੇਸ ਮੁੰਡਾਏ ਕਾਂਇ ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਮਨ ਕੀਆ ਮੂੰਡਾ ਮੂੰਡੁ ਅਜਾਇ ॥੧੦੧॥ ਕ

ਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤ ਜਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮ

ਨ ਬੇਧਿਆ ਰਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧੦੨॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ

ਬਜਾਵਤੇ ਟੂਟਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਰ ॥ ਜੰਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ

ਚਲੇ ਬਜਾਵਨਹਾਰ ॥੧੦੩॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇ ਮੂੰਡਉ ਤਿਹ ਗੁ

ਹੂਕੀ ਜਾਤਿ ਭ੍ਰਮਨ ਜਾਇਆ ਆਪਨੁ ਬੇਚਹੁ ਬੇਦ ਮੋਨਿਧੇ ੧੪
ਲੇਵੀ ਏ ਬਹਾਇਆ ॥੧੦੪॥ ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਰਾਖੇ ਤ
ਲੇ ਦੁਰਾਇ ॥ ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੂਛੇ ਧਰਮਰਾ
ਇ ॥੧੦੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿਓ ਬਹੁਤੁ
ਕੁਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਰਹਿਆ ਨ ਬੰਧੁ ॥
੧੦੬॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਰਾਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਸਰਪਨਿ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥੧੦੭॥ ਕ

ਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਅਹੋਈਰਾਖੈਨਾਰਿ॥ਗਦਹੀਹੋਇਕੈਉਤਰੈ
ਭਾਰਸਹੈਮਨਚਾਰਿ॥੧੦੮॥ਕਬੀਰਚਤੁਰਾਈਅਤਿਘਨੀਹ
ਰਿਜਪਿਹਿਰਦੇਮਾਹਿ॥ਸੂਰੀਊਪਰਿਖੇਲਨਾਗਿਰੈਤਠਾਹਰਿ
ਨਾ॥੧੦੯॥ਕਬੀਰਸੋਈਮੁਖਧੰਨਿਹੈਜਾਮੁਖਿਕਹੀਐਰਾਮੁ॥ਦੇ
ਹੀਕਿਸਕੀਬਾਪੁਰੀਪਵਿਤ੍ਰਹੋਇਗੋਗ੍ਰਾਮ॥੧੧੦॥ਕਬੀਰਸੋ
ਈਕੁਲਭਲੀਜਾਂਕੁਲਹਰਿਕੋਦਾਸੁ॥ਜਿਹਕੁਲਦਾਸਨਊਪ
ਜੈਸੋਕੁਲਢਾਕਪਲਾਸੁ॥੧੧੧॥ਕਬੀਰਹੈਗਯਬਾਹਨਸ

ਖਨਖਨਲਾਖਪੁਜਾਣਗੋਇਆ॥ਇਆਸੁਖਤੇਤ੍ਰਿਖਿਆਭੁਖੀ ੧੫
ਜਹੂਤਾਰਿਅਸਿਅਰਤਾਦਿਨਜਾਇ॥੧੧੨॥ਕਬੀਰਸਤਨਉਣਿਮਿ
ਅੰਦਲੂਕੰਧਚਕਾਇ॥ਕੋਈਕਾਮੂਕੇਨਗੀਸਭੁਦੇਖੀਠੋਕਬਜਾ
ਇ॥੧੧੩॥ਮਾਗਣਸਤੀਬੀਬੀਖਰੈਅੰਧਾਨਿਕਾਸਿਰਣਆਇਆ॥ਜੋ
ਤਾਬਿਨਾਜਣਦੀਸਕੀਜਗਤਤਉਛਿਧੋਜਾਇ॥੧੧੪॥ਬੂਡਾਬੰ
ਸਕਬੀਰਕਾਉਪਜਿਓਪੂਤਕਮਾਲਾ॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨਛਾਡਿ
ਕੈਘਰਿਲੈਆਇਆਮਾਲਾ॥੧੧੫॥ਕਬੀਰਸਾਧੂਕਉਮਿਲਨੇ

ਜਾਈਐ ਸਾਥਿ ਨ ਲੀਜੈ ਕੋਇ ॥ ਪਾਛੈ ਪਾਉ ਨ ਦੀਜੀਐ ਆਗੈ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋ
ਇ ॥੧੧੬॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਬਾਧਿਓ ਜਿਹ ਜੇਵਰੀ ਤਿਹ ਮਤ ਬੰਧਹੁ ਕਬੀਰ
ਜੈਹਹਿ ਆਟਾ ਲੋਨ ਜਿਉ ਸੋਨ ਸਮਾਨਿ ਸਰੀਰੁ ॥੧੧੭॥ ਕਬੀਰ ਹੰਸੁ
ਉਡਿਓ ਤਨੁ ਗਾਡਿਓ ਸੋਝਾਈ ਸੈਨਾਹ ॥ ਅਜਹੂ ਜੀਉ ਨ ਛੋਡਈ ਰੰਕਾ
ਈ ਨੈਨਾਹ ॥੧੧੮॥ ਕਬੀਰ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ਤੁਝ ਕਉ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਉ ਤੁਅ
ਨਾਉ ॥ ਬੈਨ ਉਚਰਉ ਤੁਅ ਨਾਮ ਜੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਠਾਉ ॥੧੧੯॥
ਕਬੀਰ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਤੇ ਮੈ ਰਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ

ਕੀ ਮਉਜ ਮਾਹਿ ਰਹਉ ਅੰਤ ਅਰੁ ਆਦਿ ॥੧੨੦॥ ਕਬੀਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ
ਮਉਜ ਕੋ ਕਹਿ ਕੈਸੇ ਉਨਮਾਨ ॥ ਕਹਿਬੇ ਕਉ ਸੋਭਾ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰ
ਵਾਨ ॥੧੨੧॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਆ ਕਹਉ ਕਹੇ ਨ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥
ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਤੈਸਾ ਉਹੀ ਰਹਉ ਹਰਖਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੨੨॥ ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ
ਚਿਤਾਰੈ ਭੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਜੈਸੇ ਬਚਰੇ ਕੂੰਜ ਮਨ ਮਾਇ
ਆ ਮਮਤਾ ਰੇ ॥੧੨੩॥ ਕਬੀਰ ਅੰਬਰ ਘਨਹਰ ਛਾਇਆ ਬਰਖ ਭਰੇ
ਸਰ ਤਾਲਾ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਤਰਸਤ ਰਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਕੌਨ ਹਵਾਲਾ ॥

੧੨੪॥ਕਬੀਰਚਕਈਜਉਨਿਸਬੀਛੁਰੈਆਇਮਿਲੈਪਰਭਾਤ
॥ਜੋਨਰਬਿਛੁਰੇਰਾਮਸਿਉਨਾਦਿਨਮਿਲੈਨਰਾਤਾ॥੧੨੫॥ਕਬੀਰ
ਰੈਨਾਇਰਬਿਛੋੜਿਆਰਹੁਰੇਸੰਖਮਝੂਰਿ।ਦੇਵਲਦੇਵਲਧਾ
ਹੜੀਦੇਸਹਿਉਗਵਤਸੂਰ॥੧੨੬॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿ
ਉਠਿਕਿਨਜਪਹਿਮੁਰਾਰ॥ਇਕਦਿਨਸੋਵਨਹੋਇਗੋਲਾਂਬੇਗੋਡ
ਪਸਾਰ॥੧੨੭॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਜਾਗੁਰੋਇਭੈਦੁਖ
॥ਜਾਕਾਬਾਸਾਗੋਰਮਹਿਸੋਕਿਉਸੋਵਹਿਸੁਖ॥੧੨੮॥ਕਬੀਰ

ਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਬੈਠਾਰਹੁਅਰੁਜਾਗੁ॥ਜਾਕੇਸੰਗਤੇਬੀਛੁਰਾ ੨੭
ਤਾਹੀਕੇਸੰਗਿਲਾਗੁ॥੧੨੯॥ਕਬੀਰਸੰਤਕੀਗੈਲਨਛੋਡੀਐ
ਮਾਰਗਿਲਾਗਾਜਾਉ॥ਪੇਖਤਹੀਪੁੰਨੀਤਹੋਇਭੇਟਤਜਪੀਐ
ਨਾਉ॥੧੩੦॥ਕਬੀਰਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਦੂਰਹਿਜਾਈਐਭਾਗ
॥ਬਾਸਨੁਕਾਰੋਪਰਸੀਐਤਉਕਛੁਲਾਗੈਦਾਗੁ॥੧੩੧॥ਕਬੀਰ
ਨਚੇਤਿਓਜਰਾਪਹੂਚਿਓਆਇ॥ਲਾਗੀਮੰਦਰਦੁਆਰਤੇ
ਅਬਕਿਆਕਾਢਿਆਜਾਇ॥੧੩੨॥ਕਬੀਰਕਾਰਨੁਸੋਭਇ

ਜੋ ਕੀਨੋ ਕਰਤਾਰ ॥ ਤਿਸ ਬਿਨ ਦੂਸਰੋ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥
੧੩੩ ॥ ਕਬੀਰ ਫਲ ਲਾਗੇ ਫਲਨਿ ਪਾਕਨਿ ਲਾਗੇ ਆਂਬ ॥ ਜਾਇ
ਪਹੂਚਹਿ ਖਸਮ ਕਉ ਜਉ ਬੀਚਿ ਨ ਖਾਹੀ ਕਾਂਬ ॥੧੩੪॥ ਕਬੀਰ ਠਾ
ਕੁਰ ਪੂਜਹਿ ਮੋਲ ਲੈ ਮਨਹਠਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹਿ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸ੍ਵਾਂਗ ਧ
ਰਿ ਭੂਲੇ ਭਟਕਾ ਖਾਹਿ ॥੧੩੫॥ ਕਬੀਰ ਪਾਹਨ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀਆ
ਪੂਜੈ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ॥ ਇਸ ਭਰਵਾਸੇ ਜੋ ਰਹੇ ਬੂਡੇ ਕਾਲੀ ਧਾਰ ॥੧੩੬॥
ਕਬੀਰ ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ਮਸੁ ਕੇ ਕਰਮ ਕਪਾਟ ॥ ਪਾਹਨ ਬੋਰੀ

ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪੰਡਿਤ ਪਾਣੀ ਬਾਣ ॥੧੩੭॥ ਕਬੀਰ ਕਾਲ੍ਹ ਕਰੰਤਾ ਅ
ਬਹਿ ਕਰ ਅਬ ਕਰਤਾ ਸੁਇ ਤਾਲ ॥ ਪਾਛੈ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇਗਾ ਜਉ
ਸਿਰ ਪਰ ਆਵੈ ਕਾਲ ॥੧੩੮॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਜੰਤੁ ਇਕੁ ਦੇਖਿ
ਆ ਜੈਸੀ ਧੋਈ ਲਾਖ ॥ ਦੀਸੈ ਚੰਚਲ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਨਾ
ਪਾਕ ॥੧੩੯॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧ ਕਉ ਜਮ ਨ ਕਰੈ ਤਿਸਕਾਰ ॥ ਜਿ
ਨ ਇਹੁ ਜਮੂਆ ਸਿਰਜਿਆ ਸੋ ਜਪਿਆ ਪਰਵਰਦਗਾਰ ॥੧੪੦
॥ ਕਬੀਰ ਕਸਤੂਰੀ ਭਇਆ ਭਵਰ ਭਏ ਸਭ ਦਾਸ ॥ ਜਿਉ ਜਿ

ਉਭਗਤਿਕਬੀਰਕੀਤਿਉਤਿਉਰਾਮਨਿਵਾਸਾ॥੧੪੧॥ਕਬੀਰ
ਗਹਗਚਪਰਿਓਕੁਟੰਬਕੈਕਾਠੈਂਰਹਿਗਇਓਰਾਮਾ॥ਆਇਪਰੇਧਰਮ
ਰਾਇਕੇਬੀਚਹਿਧੂਮਾਧਾਮਾ॥੧੪੨॥ਕਬੀਰਸਾਕਤਤੇਸੂਕਰਭ
ਲਾਰਾਖੈਆਛਾਗਾਉ॥ਉਹੁਸਾਕਤਬਪੁਰਾਮਰਿਗਇਆਕੋਇ
ਨਲੈਹੈਨਾਉ॥੧੪੩॥ਕਬੀਰਕਉਡੀਕਉਡੀਜੋਰਿਕੈਂਕੀਤੇਲਾਖਕ
ਰੋਰਿ॥ਚਲਤੀਬਾਰਨਕਛੁਆਮਿਲਿਆਲਈਲੰਗੋਟੀਤੋਰਿ॥੧
੪॥ਕਬੀਰਬੈਸਨੋਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਮਾਲਾਮੇਲੀਚ

ਗਾ॥ਬਾਹਰਿਰਖੰਚਨਬਾਹਰਗਤੀਤਰਭਗਤਿਭੀਗਾਗਾ॥੧੪੫॥ਕਬੀ ੧੯
ਰਰੋੜਾਹੋਇਰਹੁਬਾਟਕਾਤਜਮਨਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਐਸਾਕੋਈ
ਦਾਸੁਹੋਇਤਾਹਿਮਿਲੈਭਗਵਾਨੁ॥੧੪੬॥ਕਬੀਰਰੋੜਾਹੂਅ
ਹੂਤਕਿਆਭਇਆਪੰਥੀਕਉਦੁਖਦੇਇ॥ਐਸਾਤੇਰਾਦਾਸੁਹੈ
ਜਿਉਧਰਨੀਮਹਿਖੇਹ॥੧੪੭॥ਕਬੀਰਖੇਹਹੂਈਤਉਕਿਆਭ
ਇਆਜਉਉਡਿਲਾਗੈਅੰਗ॥ਹਰਿਜਨਐਸਾਚਾਹੀਐਜਿਉ
ਪਾਨੀਸਰਬੰਗ॥੧੪੮॥ਕਬੀਰਪਾਨੀਹੂਆਤਕਿਆਭਇ

ਆਸਾ ਗਾਤ ਤਾਤਾ ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ਜੈਸਾ ਹਰਿ ਹੀ
ਹੋਇਆ ॥੧੪੯॥ ਊਚ ਭਵਨ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਖਰਿ ਧਜਾ ਫਹਿ
ਰਾਇਆ ਤਾਂ ਤੇ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥੧੫੦॥
ਕਬੀਰ ਪਾਟਨ ਤੇ ਊਜਰ ਭਲਾ ਰਾਮ ਭਗਤ ਜਿ ਠਾਇਆ ਰਾਮ
ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਜਮਪੁਰ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥੧੫੧॥ ਕਬੀਰ ਗੰਗ ਜ
ਮੁਨ ਕੇ ਅੰਤਰੇ ਸਹਜ ਸੁੰਨ ਕੇ ਘਾਟ । ਤਹਾ ਕਬੀਰੈ ਮਟੂ ਕੀਆ
ਖੋਜਤ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬਾਟਾ ॥੧੫੨॥ ਕਬੀਰ ਜੈਸੀ ਉਪਜੀ ਪੇਡ ਤੇ

ਤੈਸੀ ਇਕ ਬੈਰਣਿ ਜਿਹਵਾ ॥ ਹੀਰਾ ਕਿਸ ਕਾ ਬਾਪੁਰਾ ਪੁਜੈ ਨ ਰਤਨ ਕਰੋ ੨੦
ੜੁ ॥੧੫੩॥ ਕਬੀਰ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਓ ਹੀਰਾ ਹਾਟ ਬਿਕਾ
ਇ ॥ ਬਨਜਨਹਾਰੇ ਬਾਹਰਾ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧੫੪॥ ਕ
ਬੀਰ ਜਹਾ ਗਿਆਨੁ ਤਹ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਹਾ ਝੂਠੁ ਤਹ ਪਾਪੁ ॥ ਜਹ
ਲੋਭੁ ਤਹ ਕਾਲੁ ਹੈ ਜਹਾ ਖਿਮਾ ਤਹ ਆਪਿ ॥੧੫੫॥ ਕਬੀਰ
ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜਉ ਮਾਨੁ ਤਜਿਆ ਨ ਜਾਇ
॥ ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿਵਰ ਗਲੇ ਮਾਨੁ ਸਭੈ ਕਉ ਖਾਇ ॥੧੫੬॥ ਕਬੀਰ

ਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਮੈਮਿਲਿਆਸਬਦੁਜੁਬਾਹਿਆਏਕ॥ਲਾਗਤ
ਹੀਭੁਇਮਿਲਗਇਆਪਰਿਆਕਲੇਜੇਛੇਕ॥੧੫੭॥ਕਬੀਰ
ਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਕਿਆਕਰੈਜੌਸਿਖਾਮੈਚੂਕ॥ਅੰਧੇਏਕ
ਨਲਾਗਈਜਿਉਬਾਂਸਬਜਾਈਐਫੂਕ॥੧੫੮॥ਕਬੀਰਹੈਗੈਬ ੦
ਾਹਨਸਘਨਘਨਛਤ੍ਰਪਤੀਕੀਨਾਰਿ॥ਤਾਸਪਟੰਤਰਨਾਪੁਜੈਹਰਿ
ਜਨਕੀਪਨਿਹਾਰਿ॥੧੫੯॥ਕਬੀਰਨ੍ਰਿਪਨਾਰਿਕਿਉਨਿੰਦੀਐਕਿ
ਉਹਰਿਚੇਰੀਕੌਮਾਨ॥ਓਹਮਾਗਸਵਾਰੈਬਿਖੈਕਉਓਹਸਿਮਰੈ ੨

ਹਰਿਨਾ ॥੧੬੦॥ ਕਬੀਰਖੂਨੀਪਾਈਬਿਤਿਭੁਈਸਤਿਗੁਰਬੰ ੨੧
ਧੀਧੀਰ ॥ ਕਬੀਰਹੀਰਧਨਜਿਆਆਨਸੋਦ੍ਰਿਸਤੀਰ ॥੧੬੧॥
ਕਬੀਰਤਰਿਤੀਰਾਜਨਜਉਹਰੀਛੋਕੈਅੰਡੈਹਾਟਾ ਜਬਤੀਮ
ਈਆਤਿਪਾਖੂਤਬਹੀਰਨਕੀਸਾਟਾ ॥੧੬੨॥ ਕਬੀਰਕਾਅਪ
ਰੇਤਰਿਸਿਮਰੀਐਐਸੇਸਿਅਰਹੋਬੋਇ ॥ ਅਅਪੂਰਥਾਸਾਕ
ਰਹੂਤਾਰਿਗਾਈਆਬਹੋਗੈਬਿਤਾ ॥੧੬੩॥ ਕਬੀਰਸੇਦਾਕਉਦੂ
ਇਭੁਲੇਏਕਸੰਤੁਇਕਰਾਆ ॥ ਰਾਅਜੁਦਾਤਾਮੁਕਤਕੋਸੰਤਜ

ਪਾਟੈਨਆ॥੬੪॥ਕਬੀਰਜਿਹਮਾਰਗਪੰਡਿਤਗਏਪਾਛੈਪ
ਰੀਬਹੀਰ॥ਇਕਅਵਘਟਘਾਟੀਰਾਮਕੀਤਿਹਚੜਿਰਹਿ
ਓਕਬੀਰ॥੬੫॥ਕਬੀਰਦੁਨੀਆਕੇਦੋਖੇਮੂਆਚਾਲਤਕੁ
ਲਕੀਕਾਨਿ॥ਤਬਕੁਲੁਕਿਸਕਾਲਾਜਸੀਜਬਲੇਧਰਹਿ
ਮਸਾਨਿ॥੬੬॥ਕਬੀਰਡੂਬੈਗੋਰੇਬਾਪੁਰੇਬਹੁਲੋਗਨਕੀਕਾ
ਨਿ॥ਪਾਰੋਸੀਕੇਜੋਹੂਆਤੂੰਅਪਨੇਭੀਜਾਨਿ॥੬੭॥ਕਬੀਰਭਲੀ
ਮਧੁਕਰੀਨਾਨਾਬਿਧਿਕੋਨਾਜੁ॥ਦਾਵਾਕਾਹੂਕੋਨਹੀਬਡਾਦੇਸਬਡ

ਰਾਜਾ॥੬੮॥ਕਬੀਰਦਾਵੈਦਾਝਨਹੋਤਹੈਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈਨਿਸੰਕ ੨੨
॥ਜੋਜਨਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈਸੋਗਨੈਇੰਦ੍ਰਸੋਰੰਕ॥੬੯॥ਕਬੀਰਪਾ
ਲਸਮੁਹਾਸਰਵਰੁਭਰਾਪੀਨਸਕੈਕੋਈਨੀਰ॥ਭਾਗਬਡੇਤੈਪਾਇ
ਓਤੂੰਭਰਿਪੀਉਕਬੀਰ॥੭੦॥ਕਬੀਰਪਰਭਾਤੇਤਾਰੇਖਿਸਹਿਤਿ
ਉਇਹੁਖਿਸਹਿਸਰੀਰੁ॥ਏਦੁਇਅਖਰਨਾਖਿਸਹਿਸੋਗਹਿਰਹਿ
ਕਬੀਰੁ॥੭੧॥ਕਬੀਰਕੋਠੀਕਾਠਕੀਦਹਦਿਸਿਲਾਗੀਆਗਿ
॥ਪੰਡਿਤਪੰਡਿਤਜਲਮੂਏਮੂਰਖਉਬਰੇਭਾਗਿ॥੭੨॥ਕਬੀਰ

ਮੰਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਕਾਗਦ ਦੇਹ ਖਤਾਇਓ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਸੋਧ ਕੈ ਹ
ਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤ ਲਾਇਓ ॥੧੭੩॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤੁ ਨ ਛਾਡੈ ਸੰਤਈ
ਜੌ ਕੋਟਕ ਮਿਲਹਿ ਅਸੰਤ ॥ ਮਲਿਆਗਰ ਭੁਯੰਗਮ ਬੇਢਿਓ ਤ
ਸੀਤਲਤਾ ਨ ਤਜੰਤ ॥੧੭੪॥ ਕਬੀਰ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਇਆ ਪਾ
ਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥ ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਰਿਆ ਸੁ ਜ
ਨ ਕੇ ਉਦਕ ਸਮਾਨ ॥੧੭੫॥ ਕਬੀਰ ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਕੀ ਜਾ
ਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕੈ ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਧਨੀ ਕੈ ਦਾਸ ਦੀਵਾਨੀ ਹੋਇ ॥

੧੧੬॥ਕਬੀਰਭਲੀਭਈਜਉਭਉਪਰਿਆਦਿਸਾਗਈਸਭ ੨੩
ਭੂਲ੍ਹਿ॥ਓਰਾਗਰਿਪਾਨੀਭਇਆਜਾਇਮਿਲਿਓਢਰਿਕੂਲ੍ਹਿ॥
੧੧੭॥ਕਬੀਰਧੂਰਸਕੇਲਕੈਪੁਰੀਆਂਬਾਧੀਦੇਹ॥ਦਿਵਸਚਾਰ
ਕੋਪੇਖਨਾਅੰਤਖੇਹਕੀਖੇਹ॥੧੧੮॥ਕਬੀਰਸੂਰਜਚਾਂਦਕੈਉ
ਦੈਭਈਸਭਦੇਹ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੇਬਿਨੁਮਿਲੇਪਲਟਭਈਸ
ਭਖੇਹ॥੧੧੯॥ਜਹਅਨਭਉਤਹਭੈਨਹੀਜਹਭਉਤਹਹ
ਰਿਨਾਹਿ॥ਕਹਿਓਕਬੀਰਬਿਚਾਰਕੈਸੰਤਸੁਨਹੁਮਨਮਾਹਿ॥

੧੮੦॥ਕਬੀਰਜਿਨਹੁਕਛੂਜਾਨਿਆਨਹੀਤਿਨਸੁਖਨੀਦਬਿਹ
ਾਇ॥ਹਮਹੁਜੁਬੂਝਾਬੂਝਨਾਪੂਰੀਪਰੀਬਲਾਇ॥੧੮੧॥ਕਬੀ
ਰਮਾਰੇਬਹੁਤੁਪੁਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁਕਾਰੈਅਉਰ॥ਲਾਗੀਚੋਟਮ
ਰੰਮਕੀਰਹਿਓਕਬੀਰਾਠਉਰ॥੧੮੨॥ਕਬੀਰਚੋਟਸੁਹੇਲੀਸੇ
ਲਕੀਲਾਗਤਲੇਇਉਸਾਸ॥ਚੋਟਸਹਾਰੈਸਬਦਕੀਤਾਸ
ਗੁਰੂਮੈਦਾਸ॥੧੮੩॥ਕਬੀਰਮੁਲਾਂਮੁਨਾਰੇਕਿਆਚਢਹਿਸ
ਾਂਈਨਬਹਰਾਹੋਇ॥ਜਾਂਕਾਰਨਿਤੂੰਬਾਂਗਦੇਹਿਦਿਲਹੀਭੀ

ਤਉਜੋਇਆ॥੧੮੪॥ਸੇਖਸਬੂਰੀਬਾਹਰਾਕਿਉਹਜਕਾਬੈਜ ੦੨੪
ਇ॥ਕਬੀਰਜਾਕੌਦਿਲਸਾਬਤਨਹੀਤਾਂਕੌਕਹਾਂਖੁਦਾਇ॥
੧੮੫॥ਕਬੀਰਅਲਹਕੀਕਰਬੰਦਗੀਜਿਹਸਿਮਰਤਦੁਖਜ ੦
ਇ॥ਦਿਲਮਹਿਸਾਂਈਪਰਗਟਬੁਝੈਬਲੰਤੀਨਾਇ॥੧੮੬
॥ਕਬੀਰਜੋਰੀਕੀਏਜੁਲਮਹੈਕਹਿਤਾਨਾਉਹਲਾਲੁ॥ਦਫਤ
ਰਲੇਖਾਮਾਂਗੀਐਤਬਹੋਇਗੋਕਉਨਹਵਾਲੁ॥੧੮੭॥ਕਬੀਰਖੂ
ਬਖਾਨਾਖੀਚਰੀਜਾਮੈਅੰਮ੍ਰਿਤਲੋਨੁ॥ਹੇਰਾਰੋਟੀਕਾਰਨੇਗਲਾ

ਕਣਾਦੈਕੌਨ॥੧੮੮॥ਕਬੀਰਗੁਰੁਲਾਗਾਤਬਜਾਨੀਐਮਿਟੈਮੋਹ
ਤਨਤਾਪ॥ਹਰਖਸੋਗਦਾਝੈਨਹੀਤਬਹਰਿਆਪੇਆਪ॥
੧੮੯॥ਕਬੀਰਰਾਮਕਹਨਿਮਹਿਭੇਦਹੈਤਾਂਮਹਿਏਕਬਿਚਾਰ
॥ਸੋਈਰਾਮਸਭੈਕਹੈਸੋਈਕਉਤਕਹਾਰ॥੧੯੦॥ਕਬੀਰਰਾਮੈਂ
ਮਕਹੁਕਹਿਬੇਮਾਹਿਬਿਬੇਕ॥ਏਕਅਨੇਕਹਿਮਿਲਗਇਆ
ਏਕਸਮਾਨਾਏਕ॥੧੯੧॥ਕਬੀਰਜਾਘਰਸਾਧਨਸੇਵੀਐ
ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਾਂਹਿ॥ਤੇਘਰਮਰਹਟਸਾਰਖੇਭੂਤਬਸਹਿਤਿ

ਨਆਣਿ॥੧੯੨॥ਸ੍ਰੀਗਾਹੂਆਬਾਦਰਾਜਰਾਗਹੂਆਕਾਜ॥ ੨੫
ਪਾਵਨਤੇਪੀਰਲਭਇਆਆਹਿਆਸਤਿਗੁਰਬਾਨ॥੧੯੩॥
ਕਬੀਰਸਤਿਗੁਰੁਸੂਰੇਬਹਿਆਬਾਨਜੁਏਕ॥ਲਾਗਤਹੀਭੁ
ਇਗਿਰਪਰਿਆਪਰਾਕਲੇਜੇਛੇਕ॥੧੯੪॥ਕਬੀਰਨਿਰਮ
ਲਬੂੰਦਅਕਾਸਕੀਪਰਗਈਭੂਮਬਿਕਾਰ॥ਬਿਨਸੰਗਤਇ
ਉਮਾਨਈਹੋਇਗਈਭਠਛਾਰ॥੧੯੫॥ਕਬੀਰਨਿਰਮਲ
ਬੂੰਦਅਕਾਸਕੀਲੀਨੀਭੂੰਮਮਿਲਾਇ॥ਅਨਕਸਿਆਨੇਪਚ

ਰਤੇਨਾਹਿਨਦਾਗੀਜਾਹਿ॥੧੯੬॥ਕਬੀਰਗਜਕਾਖੈਤਉਨਾ
ਇਥਾਂਆਗੈਆਲਿਆਪੁਦਾਇ॥ਸਾਈਮੁਸਾਸਿਉਲਾਗਿਪਾਇ
ਆਤੁਛੈਕਿਨਫਾਗਆਈਗਾਇ॥੧੯੭॥ਕਬੀਰਗਜਕਾਖੈਤੋ
ਇਤੋਇਗਾਇਆਕੇਤੀਬਾਗਕਬੀਰਾ॥ਸਾਈਮਛੁਮੈਕਿਆ
ਖਤਾਮੁਖਤੁਨਬੋਲੈਪੀਰ॥੧੯੮॥ਕਬੀਰਜੀਅਜੋਆਗਹਿ
ਜੋਗਰਕਾਹਿਤੇਗਹਿਜੋਹਲਾਲਾਦਫਤਰਦਈਜੈਕਾਂਹਿ
ਹੈਤੋਇਗਾਕਉਨਦਾਲਾ॥੧੯੯॥ਕਬੀਰਜੋਗੁਕੀਆਸੇ

ਜੁਲਮੁਹੈਲੇਇਜਬਾਬੁਖੁਦਾਇ॥ਦਫਤਰਲੇਖਾਨੀਕਸੈਮਾਰ
ਮੁਹੈਮੁਹਿਖਾਇ॥੨੦੦॥ਕਬੀਰਲੇਖਾਦੇਨਾਸੁਹੇਲਾਜਉਦਿ
ਲਸੂਚੀਹੋਇ॥ਉਸਸਾਚੇਦੀਬਾਨਮਾਹਿਪਲਾਨਪਕਰੈਕੋਇ
॥੨੦੧॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਮਾਹਿਦੁਇਤੂੰਬਰੀਅ
ਬਧ॥ਖਟਦਰਸਨਸੰਸੇਪਰੇਅਰੁਚਉਰਾਸੀਸਿਧਿ॥੨੦੨॥ਕਬੀ
ਰਮੇਰਾਮੁਝਮਾਹਿਕਿਛੁਨਾਹੀਜੋਕਿਛੁਹੈਸੋਤੇਰਾ॥ਤੇਰਾਤੁਝ
ਕਉਸਉਪਤੇਕਿਆਲਾਗੈਮੇਰਾ॥੨੦੩॥ਕਬੀਰਤੂੰਤੂੰਕਰਤਾ

ਤੂੰਹੂਆਮੁਝਮੈਰਹਾਨਤੂੰ॥ਜਬਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਗਇਆਜ
ਤਦੇਖਉਤਤਤੂੰ॥੨੦੪॥ਕਬੀਰਬਿਕਾਰਹਚਿਤਵਤੇਝੂਠੇਕਰ
ਤੇਆਸਾ॥ਮਨੋਰਥਕੋਇਨਪੂਰਿਓਚਾਲੇਊਠਿਨਿਰਾਸਾ॥੨੦੫॥ਕ
ਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨਜੋਕਰੈਸੋਸੁਖੀਆਸੰਸਾਰ॥ਇਤਉਤਕ
ਤਹਿਨਡੋਲਈਜਿਸਰਾਖੈਸਿਰਜਨਹਾਰ॥੨੦੬॥ਕਬੀਰਘਾ
ਣੀਪੀੜਤੇਸਤਿਗੁਰਲੀਏਛਡਾਇ॥ਪਰਾਪੂਰਬਲੀਭਾਵ
ਨੀਪਰਗਟਹੋਈਆਇ॥੨੦੭॥ਕਬੀਰਟਾਲੈਟੋਲੈਦਿਨਗ

ਇਆਆਥਿਆਜਬਢੂੰਢਤਉਜਾਇਆ॥ਨਾਹਿਭੁਜੈਓਨਖਤਫ ੨੧
ਏਹਿਓਕਾਲਪਤੂੰਚਰਿਓਆਇਆ॥੨੦੮॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਭਉਕਨਾ ੦
ਕਰੰਗਪਿਛੈਉਠਿਧਾਇ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਿਹ
ਉਲੀਆਛਡਾਇਆ॥੨੦੯॥ਮਹਲਾ੫॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀ
ਤਸਕਰਬੈਸਹਿਗਾਇ॥ਧਰਤੀਭਾਰਨਬਿਆਪਈਉਨਕ
ਉਲਾਹੂਲਾਇਆ॥੨੧੦॥ਮਹਲਾ੫॥ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰਨੇਤੁ
ਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇਆ॥ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੂਛੈਧਰ

ਅਗਾਹਿ ॥੨੧੧॥ ਨਾਮਾਮਾਇਆਮੋਹਿਆਕਹੈਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਮੀ
ਤ ॥ ਕਾਹੇਛੀਪਹੁਛਾਇਲੈਰਾਮਨਲਾਵਹੁਚੀਤੁ ॥੨੧੨॥
ਨਾਮਾਕਹੈਤ੍ਰਿਲੋਚਨਾਮੁਖਤੇਰਾਮੁਸੰਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਹਾਥਪਾਉਕਰਿਕਾਮੁਸਭੁ
ਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿ ॥੨੧੩॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬੀਰਾਹਮਰਾਕੋ
ਨਹੀਹਮਕਿਸਹੂਕੇਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਤਿ
ਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ ॥੨੧੪॥ ਕਬੀਰਕੀਚੜਿਆਟਾਗਿਰਿ
ਪਰਿਆਕਿਛੂਨਆਇਓਹਾਥੁ ॥ ਪੀਸਤਪੀਸਤਚਾਬਿਆ॰

ਸੋਈ ਸਿਖਿਆ ਸਾਧ ॥੨੧੫॥ ਕਬੀਰ ਅਨਜਾਨੈ ਸਭੁ ਧਾਤ ੨੯
ਜਾਨਤ ਹੀ ਅਉਗਾਨ ਕਰੈ ॥ ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਰਾਤ ਹਾਥ ਦੀਪ ਕੂ
ਏ ਪਰੈ ॥੨੧੬॥ ਕਬੀਰ ਲਾਗੀ ਪੀਤ ਸੁਜਾਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ
ਲੋਕ ਅਜਾਨ ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਟੂਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਂ
ਨ ॥੨੧੭॥ ਕਬੀਰ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਹੇਤ ਕਰ ਕਾਹੇ ਮਰਹੁ ਸਵਾਰ ॥
ਕਾਰਜ ਸਾਢੇ ਤੀਨ ਹਾਥ ਘਨੇ ਤੂ ਪਉਨੇ ਚਾਰ ॥੨੧੮॥ ਕ
ਬੀਰ ਜੋ ਮੈ ਚਿਤਵਉ ਨਾ ਕਰੈ ਕਿਆ ਮੇਟੇ ਚਿਤਵੇ ਹੋਇ ॥ ਅਪ

ਨਾ ਚੇਤਾ ਦੇਵਿਆ ਹਰਿ ਕਉ ਜਉ ਮੋਰੈ ਚਿਤ ਨ ਹੋਇ ।੨੧੯। ਮਃ ੫
। ਚਿੰਤਾ ਭੀ ਆਪ ਕਰਾਇਸੀ ਅਚਿੰਤ ਭੀ ਆਪੇ ਦੇਇ । ਨਾਨ
ਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ।੨੨੦। ਮਃ ੫। ਕ
ਬੀਰ ਰਾਮ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿਆ ਲਾਲਚ ਮਾਹਿ । ਪਾਪ ਕ
ਰੰਤਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਅਉਧ ਪੁੰਨੀ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ।੨੨੧। ਕਬੀਰ ਕ
ਇਆਂ ਕਾਚੀ ਕਾਰਵੀ ਕੇਵਲ ਕਾਚੀ ਧਾਤੁ । ਸਾਬਤ ਰਖਹਿ ਤ
ਰਾਮ ਭਜ ਨਾਹਿ ਤ ਬਿਨਠੀ ਬਾਤ ।੨੨੨। ਕਬੀਰ ਕੇਸੋ ਕੇਸੋ

ਭੁਕੀਐਨਸੋਈਈਐਅਸਾਗਾਗਤਾਦਿਵਸਕੋਭੁਕਨੇਕਸਤੂ ੨੮
ਕਿਸਸੋਪਕਾਸ॥੨੨੩॥ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਜਲੀਬਨਖ
ਇਆਮਨਕੁੰਚਰਮਯਮੰਤਾ॥ਅੰਕਸਗਿਆਨਰਤਨਹੈਖੇ
ਵਟਬਿਰਲਾਸੰਤਾ॥੨੨੪॥ਕਬੀਰਰਾਮਰਤਨਮੁਖਕੋਥਰੀ
ਪਾਰਖਆਗੈਖੋਲਾ॥ਕੋਈਆਇਮਿਲੈਗੋਗਾਹਕੀਲੇਗੋ
ਮਹਿਗੈਮੋਲਾ॥੨੨੫॥ਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮਜਾਨਿਓਨਹੀਪਾ
ਲਿਓਕਟਕੁਕਟੰਬਾ॥ਧੰਧੇਹੀਮਹਿਮਰਗਇਓਬਾਹਰਿਭਈਨ

ਬੀਬਾ॥੨੨੬॥ਕਬੀਰਆਖੀਕੇਰੇਮਾਟੂਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈਬਿ
ਹਾਇ॥ਮਨਜੰਜਾਲੁਨਛੋਡਈਜਮਦੀਆਦਮਾਮਾਆਇ॥
੨੨੭॥ਕਬੀਰਤਰਵਰਰੂਪੀਰਾਮਹੈਫਲਰੂਪੀਬੈਰਾਗੁ॥ਛਾਇ
ਆਰੂਪੀਸਾਧੁਹੈਜਿਨਿਤਜਿਆਬਾਦਬਿਬਾਦੁ॥੨੨੮॥ਕਬੀ
ਰਐਸਾਬੀਜਬੋਇਬਾਰਹਮਾਸਫਲੰਤ॥ਸੀਤਲਛਾਇ
ਆਗਹਰਫਲਪੰਖੀਕੇਲਕਰੰਤ॥੨੨੯॥ਕਬੀਰਦਾਤਾਤ
ਰਵਰਦਇਆਫਲਉਪਕਾਰੀਜੀਵੰਤ॥ਪੰਖੀਚਲੇਦਿਸਾਵਰੀ

ਬਿਰਖਾ ਸੁਫਲ ਫਲਿਤਾ ॥੨੩੦॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਪਰਾਪਤੀ ੩੦
ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ਲਿਲਾਟ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਐ ਠਾਕ ਨ
ਅਵਘਟ ਘਾਟ ॥੨੩੧॥ ਕਬੀਰ ਏਕ ਘੜੀ ਆਧੀ ਘੜੀ
ਆਧੀ ਤੇ ਫੁਨ ਆਧ ॥ ਭਗਤਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੋ ਲਾਭੁ
॥੨੩੨॥ ਕਬੀਰ ਭਾਂਗ ਮਾਛੁਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਹਿ
॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਜੇ ਤੇ ਕੀਏ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲ ਜਾਹਿ ॥੨੩੩
॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਰ ਰਹਉ ਲੇ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਰਸ ਖੇ

ਲਹੁਪੀਆਸਿਉਕਿਸੀਲਖਾਵਉਨਾਹਿ॥੨੩੪॥ਆਠਜਾਮ
ਚੌਸਠਘਰੀਤੁਅਨਿਰਖਤਰਹੈਜੀਉ॥ਨੀਚੇਲੋਇਨਕਿਉਕਰਉ
ਸਭਘਟਦੇਖਉਪੀਓ॥੨੩੫॥ਸੁਨਸਖੀਪੀਅਮਹਿਜੀਉਬ
ਸੈਜੀਅਮਹਿਬਸੈਕਿਪੀਓ॥ਜੀਉਪੀਉਬੂਝਉਨਹੀਘਟਮਹਿ
ਜੀਉਕਿਪੀਓ॥੨੩੬॥ਕਬੀਰਬਾਮਨਗੁਰੂਜਗਤਕਾਭਗਤ
ਨਕਾਗੁਰੁਨਾਹਿ॥ਅਰਝਿਉਰਝਿਕੈਪਚਿਮੂਆਚਾਰਉਬੇਦਹੁ
ਮਾਹਿ॥੨੩੭॥ਹਰਿਹੈਖਾਂਡੁਰੇਤੁਮਹਿਬਿਖਰੀਹਾਥੀਚੁਨੀਨ ੩

ਜਾਇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਭਲੀਬੁਝਾਈਕੀਟੀਹੁਇਕੈਖਾ ੩੧
ਇ॥੨੩੮॥ਕਬੀਰਜੌਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਸੀਸਕਾਟਕਰ
ਗੋਇ॥ਖੇਲਤਖੇਲਤਹਾਲਕਰਜੋਕਿਛੁਹੋਇਤਹੋਇ॥੨
੩੯॥ਕਬੀਰਜੌਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਪਾਕੇਸੇਤੀਖੇਲੁ॥ਕਾਚੀ
ਸਰਸਉਂਪੇਲਕੈਨਾਖਲਭਈਨਤੇਲੁ॥੨੪੦॥ਢੂੰਢਤਡੋਲ
ਤਅੰਧਗਤਿਅਰਚੀਨਤਨਹੀਸੰਤ॥ਕਹਿਨਾਮਾਕਿਉਪਾ
ਈਐਬਿਨਭਗਤਹੁਭਗਵੰਤ॥੨੪੧॥ਹਰਿਸੋਹੀਰਾਛ

ਤਿਕੈਕਰਣਿਹਿਆਨਕੀਆਸਾ।ਤਿਨੋਰਦੇਜਕਰਜਾਣਿਹੈਏਸਾਤਿ
ਭ੍ਰਾਖੇਰਦਦਾਸਾ।੨੪੨।ਕਬੀਰਜਉਗ੍ਰਿਹਕਰਹਿਤਧਰਮ
ਕਰਨਹੀਤਕਰਿਬੈਰਾਗੁ।ਬੈਰਾਗੀਬੰਧਨਕਰੈਤਾਂਕੋਬਡੋਅ
ਭਾਗੁ।੨੪੩।ਸਲੋਕਕਬੀਰਭਗਤਕੇਸੰਪੂਰਣਭਏਤੌ।
ਦੋਹਰਾ।ਜੈਸੀਪ੍ਰਤਿਦੇਖੀਅਸਲਦੈਸੀਲਿਖੀਬਨਾਇ।
ਭੂਲਚੂਕਦੇਖੈਕਹੀਤੌਭਗਤਜਨਬਖਸਾਇ।੧।=।
ਦਸਤਖਤਦਾਸਨਦਾਸਜੀਤਾਲਾਸੰਧਾਨੇਬਮਤਦਤਨਰੈ

ਪੜ੍ਹਜਿਲਾਅੰਬਾਲਾਮੁਲਕਪੰਜਾਬਐਨਦਾਬਮੁਤਾਸਿ ੩੨
ਲਦਾਰਿਯਾਦਸਤਲੁਦ੍ਰਾ ਉਰਫਦੀਵਾਨਾਦਿਨਾਲਸੰਮ
ਅਤ੧੯੪੭ ਮੁਤਾਬਕਸਨਈਸਵੀ੧੮੯੦ ਤਾਰੀਖ੧੧
ਸਤੰਬਰ ਸਨਨਾਨਸਾਹੀ ੪੨੨ ਸੰਪੂਰਨਹੂਏ॥ ।=॥=॥
ਯਹਸਲੋਕਕਬੀਰਸਾਹਿਬਕੇਬਮੂਜਬਦਸਖੁਦ
ਮੁਸਤਾਕਰਾਇਪਟੀਦੁਰਗਲੇਕਲਿਖੇਗਏਹੈਂ॥=॥

ਮੁਸ਼ਤਾਕ ਰਾਇ ਪਾਢੀ